

187. НОВО РОЂЕЊЕ ИЗ ВОДЕ И ДУХА

(На глас бр. 28. 93. и 186.)

1. Ко с' на ново сад не роди Из воде и Духа већ.
Вечито ће тај пропасти, К'о што јавља Бож'ја реч:
Јер на земљи мора тако Нови човек постат' свако,
Кој' кад сврши век овај Жели ућ' у неба сјај.
2. То рођење мора с' збити Кроз крштење, Бож'ју реч;
Ко се томе не противи, И благодат прима већ:
Тај ће скорим осетити, Да га Господ од зла штити:
Где Дух Божиј дође, гле! Он изгони грешно све.

3. При том нам се јоште даје Бог, Дух свети у срца;
Он почиње нови живот, И нас од свег' очишћа:
Он обнавља нам умове, Речи, дјела и духове,
На добро нас води сад, Да служимо Богу рад'.
4. За тим мора с' човек трудит', Свакад Бога љубити,
Мора свет и грех презрети, К' савршенству растити;
Он све мора оставити, Из темеља све мрзити.
Што је од пре љубио, И с' радошћу чинио.
5. Појат', Богу молити се, - Човек нови чини сад';
Свет оставит', Богу с' предат', Нове снаге добит' тад';
Код свег' дјела и страдања Бож'ју вољу он испуња:
Тако бива сасвим нов, Прима Божиј благослов.
6. Так' у теби најпре мора Постат друго срце сад';
На теби се мора видит' И нов свети живот тад';
Срце и ум и владање Мора добит' обновљење,
Вера, љубав том је крас, Где Дух Божиј има власт, -
7. О Боже, Теби се клањам, У мен' стварај дјела та!
Освет' срце, ум и уде Дај ми снагу Твог Духа,
Да се ни ја не изгубим, Да с' на ново из Теб' родим:
Да те као син славим, Да Те све више љубим!
8. Дај, да у том стању свагда Ја останем, Боже, сад!
Док земаљског жића свезе Не раскину с' кроз смрт тад;
Да с' од Тебе не одвојим, Већ да с' Тобом верно спојим:
Тако вес'о доћ' ћу ја Там', где ј' вечност блажена!